

MINISTERSTVO VNITRA  
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK  
nám. Hrdinů 1635/4, 140 21 Praha 4

Dodatečně anonymizováno  
v souladu s GDPR

Č.j.: VS-2079/53/2-2010

Praha dne 26.02.2013

### Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podal \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_tnam, státní občan  
Vietnamské socialistické republiky, trvale bytem \_\_\_\_\_

### takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

### Odůvodnění

\_\_\_\_\_ (dále jen „žadatel“) podal žádost o udělení státního občanství České republiky prostřednictvím Úřadu městské části Praha 12 dne 8.09.2010. Žadateli byl povolen trvalý pobyt dne 11.08.2004. Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 15.10.2010.

Žadatel byl následně dopisem ze dne 8.11.2010 v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), informován o tom, že Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) zahájilo dne 15.10.2010 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), správní řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“). Byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko až do vydání rozhodnutí, a dále že si podle § 33 správního řádu může zvolit zmocněnce. Žadatel pak byl uvedeným dopisem předvolán na MV na den 5.01.2011 s tím, že mu bylo uloženo předložení konkrétních dokladů, jež dané usnesení přesně specifikovalo.

Zmíněného dne se žadatel na Ministerstvo vnitra dostavil a jeho žádost o udělení státního občanství s ním byla projednána. Protokol z tohoto jednání pak žadateli specifikoval konkrétné doklady, které je třeba doložit za účelem zjištění skutečného stavu věci. Žadatel pak na výzvy z daného protokolu reagoval svým podáním s přílohami, jež rozhodující orgán obdržel dne 18.01.2011.

Úřad městské části Praha 12 doporučil kladné vyřízení žádosti v případě, že bude splňovat i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona. Inspektorát cizinecké policie Praha – Detašované pracoviště Chodov sdělil, že z hlediska dodržování pobytového režimu není námitek k udělení občanství České republiky.

Dne 9.03.2011 Ministerstvo vnitra vydalo rozhodnutí o nevyhovění žádosti o státní občanství ČR, když konstatovalo, že na základě podkladů doložených v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že dlouhodobě porušoval svoje povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Vzhledem k rozsahu porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatelem, MV nevyužilo možnosti plynoucí z ustanovení dle § 11 odst. 4 zákona a neprominulo žadateli splnění dané podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v jeho případě nebyly shledány. Rozhodnutí rovněž konstatovalo, že žadatel dále nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona, neboť neprokázal, že nabytím státního občanství ČR pozbude dosavadní státní občanství Vietnamu. Žadatel při podání žádosti o udělení státního občanství současně požádal o prominutí splnění uvedené podmínky s odkazem na ustanovení § 11 odst. 2 písm. b) zákona. Z odůvodnění žádosti však vyplynulo, že žadatel se ve skutečnosti dovolával ustanovení § 11 odst. 3 zákona. Žadateli se nepodařilo přesvědčivě doložit, že se na území České republiky zdržoval po celou dobu, kdy mu byl povolen některý z typů pobytu, a to především v období let 1993–1994. MV rovněž dospělo k závěru, že i z žadatelem přiznané délky pobytu ve Vietnamu v letech 2007 a 2008 je zřejmé, že má stále silnou vazbu na Vietnam, když rozhodující orgán má za prokázané, že tam tráví významnou část doby.

Proti rozhodnutí o zamítnutí předmětné žádosti o udělení státního občanství žadatel ve lhůtě v souladu se správním řádem podal rozklad, který byl Ministerstvu vnitra doručen dne 28.03.2011, v němž předložil argumentaci proti oběma zmíněným důvodům zamítavého rozhodnutí.

Svým rozhodnutím ze dne 30.06.2011 ministr vnitra poté napadené rozhodnutí o zamítnutí státního občanství zrušil, žadateli nesplněnou podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona v intencích ustanovení § 11 odst. 4 téhož zákona prominul, přičemž prvoinstančnímu orgánu uložil vydání usnesení o přerušení správního řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, aby si žadatel mohl obstarat doklad o splnění podmínky pro udělení státního občanství ČR stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona, tj. aby si mohl obstarat doklad o pozbytí státního občanství Vietnamu.

Usnesením ze dne 27.04.2011, které nabylo právní moci dne 17.08. zmíněného roku byl žadateli vydán předmětný příslib v souladu s rozhodnutím ministra vnitra.

Dne 31.01.2013 Ministerstvo vnitra obdrželo přípis Úřadu městské části Praha 12 s podáním žadatele, datovaným ze dne 25.01.2013 s názvem „žádost o prodloužení lhůty (č.j.: VS-2289/53/2-2009) a o prominutí povinnosti předložit doklad o propuštění ze státního svazku“. Žádost nebyla doplněna žádnými přílohami. V ní žádá o prodloužení lhůty stanovené pro obstarání dokladu o pozbytí státního občanství Vietnamu a souběžně s tím i o prominutí splnění této podmínky, a to z důvodů nepřetržitého pobytu na území České republiky po dobu více než 20 let.

Odůvodnění žádosti si tak odporuje, resp. není z ní zřejmé, co žadatel ve skutečnosti požaduje.

Žádost o prodloužení lhůty ke splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona a žádost o prominutí splnění této podmínky dle § 11 odst. 3 zákona jsou totiž vzájemně neslučitelné, a proto není jasné, jakého dalšího postupu ze strany Ministerstva vnitra se žadatel v dané fázi správního řízení domáhal. Rozhodující orgán vzhledem k níže uvedeným důvodům již toto dodatečně nezjišťoval a vydal shora uvedené rozhodnutí.

MV připomíná, že žadatel je osobou s vysokoškolským vzděláním, je zapsán jako tlumočnick u Městského soudu v Praze, spolupracuje – občanským sdružením zabývajícími se různými aspekty koexistence zdejší vietnamské komunity a většinové české společnosti, působí jako místopředseda občanského sdružení o.s., která se věnuje zejména pomoci lidem z vietnamské komunity žijícím na území ČR, za účelem jejich integrace do tuzemského prostředí. Takto vysoce společensky exponovaný činitel ve prospěch vietnamské komunity, který do Vietnamu opakovaně cestuje, do zmíněné žádosti ze dne 25.01.2013 uvedl, že veškeré informace o jeho podání o pozbytí státního občanství Vietnamu mu byly podány pouze ústně, nemá žádné písemné dokumenty o aktuálním stavu řízení k dispozici a nezná ani číslo nebo kód své žádosti. Podle § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy. Žadatel tak nedisponuje žádnými důkazy, a to ani žádostí s datovým razítkem podání své žádosti na Zastupitelském úřadě Vietnamské socialistické republiky. Rozhodující orgán proto dospěl k závěru, že žadatel svou žádost o pozbytí státního občanství vůbec nepodal. Proto neexistuje žádný důvod k tomu, aby jeho žádosti o prodloužení lhůty pro vyřízení jeho žádosti o pozbytí vietnamského občanství bylo vyhověno.

MV se v této souvislosti rovněž neztotožňuje s úsudkem žadatele, který tvrdí, že za zbytečnými průtahy podle jeho názoru stojí přebujelá korupce, byrokracie a nevyjasněné kompetence ve státní správě VSR. Rozhodující orgán má z nespočetných případů jiných vietnamských žadatelů o pozbytí státního občanství za jasně prokázané, že Zastupitelskému úřadu Vietnamské socialistické republiky lhůta 18-ti měsíců k vyřízení zmíněného administrativního kroku plně postačuje.

Pokud jde o požadavek dle § 11 odst. 3 zákona, je třeba předně připomenout, že ministr vnitra rozhodnutím ze dne 30.06.2011 jednoznačně stanovil, že udělení státního občanství v případě žadatele přichází v úvahu pouze cestou tzv. příslibu udělení státního občanství, resp. doložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství. Žadateli se nepodařilo přesvědčivě doložit, že se na území České republiky zdržoval po celou dobu, kdy mu byl povolen některý z typů pobytu, a to především v období let 1993–1994, tj. po dobu dvaceti let. Z žadatelem přiznané délky pobytu ve Vietnamu v letech 2007 a 2008 je pak zřejmé, že má stále silnou vazbu na Vietnam, když rozhodující orgán má za prokázané, že tam tráví významnou část doby. Podání žadatele ze dne 25.01.2013 neobsahovalo ani žádnou přílohu, ze které by bylo možno dovodit, že se po vydání rozhodnutí ministra vnitra, resp. po udělení příslibu na území ČR fakticky zdržoval. Žadateli se tak nepodařilo prokázat, že na území České republiky pobývá nepřetržitě alespoň dvacet let ve smyslu

ustanovení § 11 odst. 3 daného zákona, tudíž mu předmětnou podmínku Ministerstvo vnitra neprominulo.

Za těchto okolností bylo o žádosti jmenovaného rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).



JUDr. Jana Ferklová  
referent společné státní správy a samosprávy